

УДК 338.45:005.931.11

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ: СУТНІСТЬ, ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ, МОДЕЛІ В УМОВАХ КРИЗИ

Швець Ю.О., к.е.н., ст. викладач, Конєв В.В.

*Запорізький національний університет
Україні, 69000, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66
kon18vl10vl@gmail.com*

Макросередовище спонукає підприємства до пошуків шляхів забезпечення фінансової стабільності та ефективного ведення господарської діяльності в кризових умовах, що характеризують сучасний стан економіки України. Досліджено сутність та особливості здійснення антикризового управління на промислових підприємствах. Опрацьовано дослідження та публікації вітчизняних авторів, в яких розглядається впровадження та використання методів антикризового управління. У дослідженні було виділено основні підходи до визначення сутності антикризового фінансового управління. Антикризове управління – це сукупність методів та прийомів управління підприємством, метою яких є забезпечення ефективної діяльності, подолання негативних явищ, запобігання кризам та загрозам банкрутства. Охарактеризовано основні моделі та їх складові в умовах наявності кризових явищ. Зазначено, що процес антикризового управління на підприємстві поділяється на три частини: превентивне, стабілізаційне, післякризове. На основі проведеного дослідження доведено, що антикризове фінансове управління є необхідною ланкою управління підприємством. Запропоновано напрями розвитку для покращення фінансового стану підприємства: оптимізація структури активів за ліквідністю, пошук інноваційних ідей для реалізації антикризової стратегії, розроблення комплексу заходів для підвищення ефективності фінансової діагностики, глибокий аналіз ризиків при розробці антикризових програм. Зазначено, що необхідним є використання антикризового управління не тільки під час кризових явищ, а й до настання кризи за допомогою діагностики фінансового стану. Перспективою подальших досліджень є побудова економетричних моделей діагностики банкрутства та аналіз ролі державних інструментів впливу на забезпечення стабільної діяльності промислових підприємств під час кризових явищ.

Ключові слова: антикризове управління, діагностика, ліквідність, моделі в умовах кризи, промислові підприємства, фінансова стійкість.

АНТИКРИЗИСНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НА ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ: СУЩНОСТЬ, ОСОБЕННОСТИ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ, МОДЕЛИ В УСЛОВИЯХ КРИЗИСА

Швец Ю.А., к.э.н., ст. преподаватель, Конев В.В.

*Запорожский национальный университет
Украина, 69000, г. Запорожье, ул. Жуковского, 66*

Макросреда побуждает предприятия к поискам путей обеспечения финансовой стабильности и эффективного ведения хозяйственной деятельности в кризисных условиях, которые характеризуют современное состояние экономики Украины. Исследована сущность и особенности осуществления антикризисного управления на промышленных предприятиях. Обработаны исследования и публикации отечественных авторов, в которых рассматривается внедрение и использование методов антикризисного управления. В исследовании были выделены основные подходы к определению сущности антикризисного финансового управления. Антикризисное управление – это совокупность методов и приемов управления предприятием, целью которых является обеспечение эффективной деятельности, преодоления негативных явлений, предотвращения кризисов и угроз банкротства. Охарактеризованы основные модели и их составляющие в условиях наличия кризисных явлений. Отмечено, что процесс антикризисного управления на предприятии делится на три части: превентивная, стабилизационная, послекризисная. На основе проведенного исследования утверждается, что антикризисное финансовое управление является необходимым звеном управления предприятием. Предложены направления развития для улучшения финансового состояния предприятия: оптимизация структуры активов по ликвидности, поиск инновационных идей для реализации антикризисной стратегии, разработка комплекса мер по повышению эффективности финансовой диагностики, глубокий анализ рисков при разработке антикризисных программ. Отмечено, что необходимо использование антикризисного управления не только во время кризисных явлений, но и до наступления кризиса с помощью диагностики финансового состояния. Перспективой дальнейших исследований является построение эконометрических моделей диагностики банкротства и анализ роли государственных инструментов влияния на обеспечение стабильной деятельности промышленных предприятий во время кризисных явлений.

Ключевые слова: антикризисное управление, диагностика, ликвидность, модели в условиях кризиса, промышленные предприятия, финансовая устойчивость.

THE ANTI-CRISIS MANAGEMENT IN INDUSTRIAL ENTERPRISES: ESSENCE, PECULIARITIES OF IMPLEMENTATION, MODELS IN CRISIS CONDITIONS

Shvets Yu.O., PhD of Economics, lecturer, Konyev V.V.

Zaporizhzhia National University
Ukraine, 69000, Zaporizhzhya, Zhukovsky str., 66

Macroeconomic environment encourages businesses to seek ways to guarantee financial stability and efficient conduct of business in crisis conditions that characterize the current state of Ukraine's economy. The essence and specifics of anticrisis management in industrial are investigated. Researches and publication of domestic authors which examined the implementation and use of methods anticrisis management processed. Basic approaches to defining the essence of anticrisis financial management highlighted. Anticrisis Mmanagement it's a set of methods and techniques of management, aimed at ensuring effective and combat negative effects, prevent crises and threats of bankruptcy. Basic models and their components in the presence of crisis are characterized. It is noted that the process of crisis management at the company is divided into three parts: preventive, stabilization, post-crisis. On the basis of the study stated that crisis financial management is an essential element of management. Directions for improvement of financial condition of the company is to optimize the structure of assets for liquidity, search for innovative ideas to implement anticrisis strategy, develop a set of measures to improve financial diagnostics, in-depth risk analysis in the development of anticrisis programs. It is noted that it is necessary to use anticrisis management not only during the crisis but also to the crisis by using of diagnosis financial condition. The prospect of further research is to build econometric models diagnostic bankruptcy and analysis of the role of state instruments of influence to ensure the sustainability of industrial enterprises during the crisis.

Key words: anticrisis management, diagnostics, liquidity, model in crisis, industries, financial stability.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

За сучасних умов розвитку значна кількість промислових підприємств перебуває в передкризовому або в кризовому стані. Сьогодні наявні негативні тенденції погіршення фінансових результатів діяльності, зменшення конкурентних переваг, що своєю чергою призводить до кризи діяльності підприємств. Реалізація методів антикризового управління дозволить знизити негативні впливи на фінансовий стан зсередини та ззовні на підприємства, підвищити конкурентоспроможність, посилити адаптаційні можливості. Якісна діагностика поточного фінансового стану підприємства характеризує результати діяльності суб'єкта та дозволяє виявити можливі загрози і резерви розвитку підприємства. Саме тому проблема антикризового управління набуває актуальності для підприємств промислового комплексу.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання необхідності впровадження антикризового управління на промислових підприємствах порушується в науковій літературі через постійні кризові явища в економіці. Вивченням цих проблем займалися такі класики вітчизняної економічної науки, як О. О. Терещенко [1], І. А. Бланк [2], Л. О. Лігоненко [4], так і молоді вчені О. Й. Шевцова [5], А. В. Камнева [7], І. І. Біломісна [8], Н. Г. Слободян [9]. Необхідність проведеного дослідження пояснюється відсутністю єдиного підходу до проведення діагностики фінансового стану підприємства в умовах антикризового управління та відсутністю ефективних заходів антикризового управління.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета статті полягає в дослідженні сутності антикризового управління, характеристики моделей в умовах кризи, розрахунку фінансової стійкості та ліквідності АТ «Мотор Січ» у розрізі проведення фінансової діагностики, розробці заходів антикризового управління.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Економічна наука завжди розвивається завдяки пошуку відповідей на проблемні питання, які виникають не тільки під час ведення основної господарської діяльності, а й під час кризових явищ. Існування впливу багатьох внутрішніх і зовнішніх факторів на суб'єкти господарювання створює значну кількість ризиків для підприємств. Для зменшення

ймовірності ризиків і запобіганню їхнім негативним явищам слід використовувати різні моделі та стратегії управління. Однією з таких є модель антикризового управління.

У сучасних умовах є чимало підходів до визначення сутності антикризового фінансового управління (табл. 1).

Таблиця 1 – Підходи до визначення сутності поняття антикризове управління

№	Автори	Сутність
1.	Терещенко О.О. [1, с. 221]	Антикризове фінансове управління підприємством – це застосування специфічних методів та прийомів управління фінансами, які дозволяють забезпечити безперервну діяльність підприємств на основі управління зовнішніми та внутрішніми ризиками профілактики та нейтралізації фінансової кризи.
2.	Бланк І.О. [2, с. 422]	Запобігання фінансовій кризі підприємства, ефективне її подолання і ліквідація негативних її наслідків забезпечується завдяки особливій підсистемі фінансового менеджменту, яка одержала назву «антикризове фінансове управління підприємством».
3.	Біловол Р.І. [3] та Лігоненко Л.О. [4, с. 102]	Антикризове фінансове управління слід розглядати як одну із функціональних підсистем фінансового управління.
4.	Дж. Кейнс [5, с. 119]	Антикризове управління – система заходів з боку держави, спрямованих на забезпечення відновлення і стабілізацію розвитку економічної системи.
5.	Маховка В. [6]	Специфічна функція, що повинна реалізовуватися через виконання антикризових дій, процедур, направлених на попередження, подолання кризових явищ, оздоровлення господарської діяльності та відновлення стабільного розвитку підприємства, взаємодіючи з іншими основними функціями управління; як процес полягає у взаємозв'язку всієї управлінської діяльності, направленої на підготовку та реалізацію антикризових рішень щодо відновлення та стабілізації функціонування підприємства в умовах кризи.

Джерело: [1, с. 221; 2, с. 422; 3; 4, с. 102; 5, с. 119; 6]

Отже, сьогодні можна виділити достатньо деталізованих наукових підходів до формування поняття антикризового фінансового управління.

На думку О. Шевцової, антикризове фінансове управління має базуватися на загальних властивостях, притаманних управлінській діяльності, але з урахуванням специфічних особливостей, пов'язаних з антикризовими процесами [7].

Для впровадження успішного антикризового управління розроблено широку методологію досліджень. Основні моделі та системи антикризового управління наведені в праці А. Камневої [8, с. 18-19]:

1. Контролінг у короткостроковому періоді.
2. Модель реструктуризації.
3. Реінжиніринг.
4. Фінансова діагностика.
5. Модель фінансової санації.
6. Диверсифікація.
7. Антикризова стратегія підприємства.
8. Система антикризового інноваційного управління підприємством.
9. Інвестиційний менеджмент.
10. Маркетинг в антикризовому управлінні.
11. Система антикризового управління персоналом.
12. Консалтинговий менеджмент.

Окрім використання моделей і систем антикризового управління, на практиці використовують економетричні моделі для прогнозування банкрутства підприємства, а отже й фінансового стану в майбутньому (табл. 2).

Таблиця 2 – Характеристика моделей прогнозування банкрутства підприємства

Моделі	Переваги	Недоліки
П'ятифакторна модель Альтмана	Простота й можливість застосування за наявності обмеженої інформації; порівнянність показників; можливість поділу аналізованих компаній на потенційних банкрутів і не банкрутів; висока точність розрахунків.	Неможливість використання в українських умовах (не враховує українські особливості економіки); складність інтерпретації підсумкового значення; залежність точності розрахунків від вихідної інформації; обмеженість сфери застосування; заснована на застарілих даних; неврахування показників рентабельності
Модель Бівера	Використання показника рентабельності активів і винесення судження про терміни настання банкрутства підприємства.	Відсутність підсумкового коефіцієнта, складність інтерпретації підсумкового значення; залежність точності розрахунків від вихідної інформації; неможливість використання в українських умовах (не враховує українські особливості економіки).
Модель Спрінгейта	Показує достатній рівень надійності прогнозу, точність близько 90%.	Створена для підприємств США і Канади з метою оцінювання; немає галузевої та регіональної диференціації Z-рахунку; між змінними спостерігається досить висока кореляція; не підходить для економіки України
Модель Терещенка	Урахування специфіки діяльності суб'єктів; охоплення незначної кількості показників; доступність інформації, необхідних для розрахунку параметрів моделі.	Недостатній рівень обґрунтованості показників та їх нормативних значень; можливість застосування тільки для окремих підприємств; великий інтервал невизначеності.

Джерело: [9]

Використання цих методів і моделей залежить від етапу розвитку антикризового управління на підприємстві. Логічним є поділ етапів процесу антикризового управління на три частини: превентивну, стабілізаційну, післякризову [10, с. 93].

Превентивне антикризове управління полягає в таких етапах:

1. Здійснення постійної діагностики фінансового стану підприємства з метою раннього виявлення симптомів фінансової кризи.
2. Виявлення негативних параметрів зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства.
3. Прогнозування наслідків впливу негативних чинників на підприємство.
4. Розробка системи превентивних заходів антикризового фінансового управління.

Стабілізаційне антикризове управління складається з таких етапів:

1. Оцінка потенціалу подолання кризи.
2. Формування стратегії антикризової діяльності підприємства.
3. Розробка і реалізація антикризової програми підприємства.
4. Контроль за реалізацією програми виведення підприємства з фінансової кризи.

Етапи післякризового управління включають заходи:

1. Оцінка посткризового стану підприємства.
2. Розробка і реалізація заходів щодо усунення підприємством негативних наслідків фінансової кризи.

Одним із методів превентивного антикризового управління є проведення фінансової діагностики стану підприємства. Під час такого дослідження аналізується структура активів і пасивів, показники ліквідності та фінансової стійкості.

На основі офіційної звітності АТ «Мотор Січ» сформовано табл. 2 розподілу активів та пасивів підприємства за 2013-2015 рр.

Таблиця 3 – Розподіл активів і пасивів підприємства за ліквідністю

Активи			
Рік	2013	2014	2015
A1	1373138,00	1501508,00	1908936,00
A2	1098981,00	2124234,00	1935832,00
A3	8301989	11226367	14701387
A4	4893167	5342957	6043615
Пасиви			
Рік	2013	2014	2015
П1	1775957,00	2812228,00	5332520,00
П2	490232,00	581618,00	641790,00
П3	425003	328595	190116
П4	9242542	10762429	14234040

Розроблено на основі власних досліджень

Для оцінки ліквідності балансу з урахуванням фактора часу необхідно провести порівняння кожної групи активу з відповідною групою пасиву:

- 1) за досліджувані роки не виконується нерівність $A1 > П1$, тобто на момент складання балансу підприємство не спроможне покрити найбільш термінові зобов'язання за рахунок найбільш ліквідних активів. Так, у 2015 р. П1 перевищило А1 на 3423584 тис. грн;
- 2) нерівність $A2 > П2$ виконується – свідчить про те, що короткострокові пасиви покриваються швидко реалізованими активами;
- 3) виконання нерівності $A3 > П3$ – свідчить про те, що при своєчасному надходженні грошових коштів підприємство буде платоспроможним на період середньої тривалості одного обороту оборотних коштів. У 2015 р. А3 було більше П3 на 14511271 тис. грн;
- 4) виконання умови $A4 < П4$ характеризує дотримання мінімальної умови фінансової стійкості за досліджуваний період.

У практиці аналізу фінансової стійкості використовують відносні показники – коефіцієнти, які можна порівнювати:

- із загальноприйнятими «нормами» для оцінювання ступеня ризику і прогнозування можливості банкрутства;
- з аналогічними даними інших підприємств, що дає змогу виявити сильні й слабкі аспекти діяльності та можливості;
- з даними за попередні роки для дослідження тенденцій поліпшення або погіршення [12].

Розраховані коефіцієнти ліквідності зображені на рис. 1.

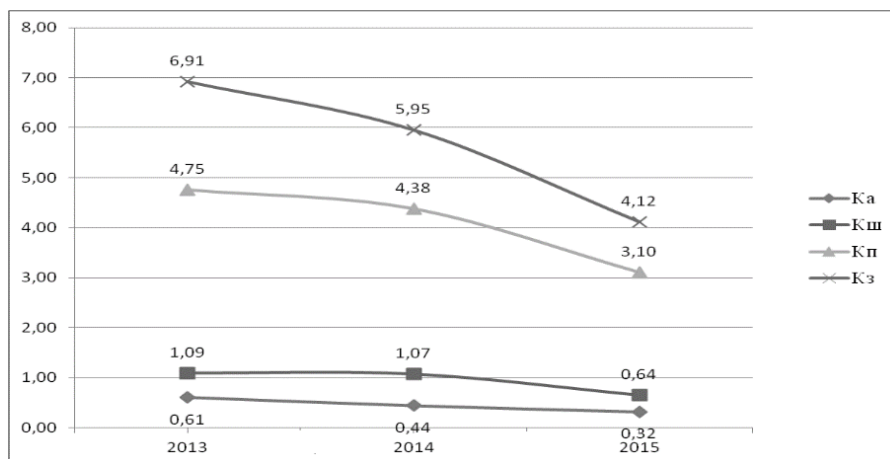

Рис. 1. Коефіцієнти ліквідності підприємства
(розроблено на основі власних досліджень)

Отже, можна зробити висновок, що підприємство має задовільний стан ліквідності за всіма коефіцієнтами. Однак слід звернути увагу на динаміку змін цих показників, оскільки наявна тенденція до зменшення за всіма коефіцієнтами:

- 1) коефіцієнт абсолютної ліквідності зменшився на 2,79 протягом досліджуваного періоду;
- 2) коефіцієнт швидкої ліквідності зменшився на 3,65 протягом досліджуваного періоду;
- 3) коефіцієнт поточної ліквідності зменшився на 0,45 протягом досліджуваного періоду;
- 4) коефіцієнт загальної ліквідності зменшився в два рази протягом досліджуваного періоду.

Наступним кроком фінансової діагностики є аналіз показників фінансової стійкості. Отримані коефіцієнти фінансової стійкості за період 2013-2015 рр. наведено в табл. 4.

Таблиця 4 – Коефіцієнти фінансової стійкості підприємства

Коефіцієнти/рік	2013	2014	2015
Коефіцієнт фінансової незалежності (автономії, концентрації власного капіталу), Кфн	0,7	0,65	0,69
Коефіцієнт концентрації позикового капіталу, Кпк	0,03	0,029	0,029
Коефіцієнт фінансової залежності, Кфз	1,43	1,54	1,46
Коефіцієнт концентрації поточної заборгованості, Кпз	0,19	0,24	0,25
Коефіцієнт фінансової стійкості (забезпечення загальної заборгованості власним капіталом), Кфс	21	21,76	23,67
Коефіцієнт фінансового левериджу (фінансового ризику), Кфл	0,05	0,046	0,042
Коефіцієнт забезпечення запасів власним капіталом, Кзз	1,5	1,2	1,017
Коефіцієнт маневровості оборотних активів, Кма	0,99	0,77	0,73
Коефіцієнт маневровості власного капіталу, Кмвк	0,89	0,8	0,75
Коефіцієнт маневровості позикового капіталу, Кмпк	18,86	17,55	17,81

Розроблено на основі власних досліджень

Отже, аналіз коефіцієнтів фінансової стійкості свідчить про:

- 1) коефіцієнт фінансової незалежності за досліджуваний період більше за нормативне значення 0,5;
- 2) коефіцієнт концентрації позикового капіталу має позитивну тенденцію до зменшення, не виходить за граничне значення 0,5;
- 3) коефіцієнт фінансової залежності не виходить за нормативне значення 2;
- 4) коефіцієнт концентрації поточної заборгованості свідчить про те, що за рахунок поточних зобов'язань сформовано ¼ частину пасивів підприємства;
- 5) коефіцієнт маневреності оборотних коштів продемонстрував зменшення на 0,26 протягом досліджуваного періоду, що свідчить про зменшення обсягів грошових коштів у складі власних оборотних коштів.
- 6) коефіцієнт концентрації поточної заборгованості характеризує зменшення частки залученого підприємством короткострокового позикового капіталу в загальній сумі пасиву підприємства;
- 7) коефіцієнт фінансової стійкості має позитивну динаміку, що позитивно свідчить про підвищення фінансової стійкості підприємства.

Значення коефіцієнтів фінансової стійкості не порушують граничних значень, що позитивно характеризує стан підприємства.

ВИСНОВКИ

На основі проведеного дослідження можна стверджувати, що антикризове фінансове управління є необхідною ланкою управління підприємством.

Дослідження показників ліквідності та фінансового стану АТ «Мотор Січ» виявило задовільний стан підприємства, але структура активів за ліквідністю не є позитивною, оскільки найбільш ліквідні активи не покривають термінові зобов'язання.

Для покращення фінансового стану підприємства слід використати такі антикризові заходи:

- оптимізація структури активів за ліквідністю з метою забезпечення покриття найбільш термінових зобов'язань за рахунок найбільш ліквідних активів;
- контроль за ліквідністю підприємства;
- зважене залучення позикових коштів;
- пошук інноваційних ідей для реалізації антикризової стратегії;
- розроблення комплексу заходів для підвищення ефективності фінансової діагностики;
- покращення системи управління діяльністю підприємства;
- зменшення рівня податкового навантаження;
- підвищення кваліфікації персоналу;
- виробництво інновації продукції шляхом впровадження сучасного обладнання, налагодження системи контролю;
- скорочення витрат, пошук якісної та більш дешевої сировини.

Слід зазначити, що необхідно використовувати методи антикризового управління до настання кризи, щоб мінімізувати втрати під час настання кризових явищ. Для забезпечення стабільного фінансового стану та конкурентоздатності підприємства повинні постійно діагностувати поточний фінансовий стан і вносити певні зміни в господарську діяльність.

Перспективами подальших досліджень є побудова економетричних моделей діагностики банкрутства, які можна адекватно використовувати в реаліях вітчизняної економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Терещенко О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві: навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2004. 560 с.
2. Бланк И. А. Управление финансовыми рисками. Київ : Ника-Центр, 2005. 600 с.
3. Біловол Р. І. Методологічні підходи до розробки концепції антикризового управління підприємством. *Регіональні перспективи*. 2003. № 7-8 (32-33). С. 60-63.
4. Лігоненко Л. О. Антикризове управління підприємством. Київ : КНТЕУ, 2005. 824 с.
5. Кейнс Дж. М. Загальна теорія зайнятості, процента і грошей. Київ : Барви, 1998. 210 с.
6. Маховка В. М. Формування системи антикризового управління туристичними підприємствами : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Полтава, 2015. 277 с.
7. Шевцова О. Й. Основи антикризового фінансового управління підприємством. URL : www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1773.
8. Камнева А. В. Дослідження існуючих інструментів та моделей антикризового управління на підприємстві. *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі*. 2014. № 4. С. 15–27.
9. Повстенюк Н. Г. Методи діагностики банкрутства підприємств у сучасних умовах. *Економіка і регіон*. 2015. № 1. С. 25–31.
10. Біломістна І. І. Антикризове фінансове управління підприємством в сучасних умовах господарювання. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2013. Вип. 1. С. 90–96.
11. Офіційний сайт АТ «МОТОР СІЧ». URL : <http://www.motorsich.com>.
12. Слободян Н. Г. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості підприємства в сучасних умовах: методологія і практика. *Економічний аналіз*. 2014. Т. 18(2). С. 239–245.

REFERENCES

1. Tereshhenko, O.O. (2004), *Antykryzove finansove upravlinnya na pidpryyemstvi* [Anticrisis financial management in the enterprise], KNEU, Kyiv, Ukraine.
2. Blank, I.A. (2005), *Upravleniye fynansovymy ryskamy* [Anticrisis financial management in the enterprise], Nika, Kyiv, Ukraine.
3. Bilovol, R.I. (2003), “Methodological approaches to the development of the anticrisis management concept”, *Regionalni perspektvyu*, vol. 15, pp. 60–63.

4. Ligonenko, L.O. (2005), *Antykryzove upravlinnya pidpryyemstvom* [Anticrisis management in the enterprise], KNTEU, Kyiv, Ukraine.
5. Keynes, J.M. (1998), *Zagalna teoriya zaynyatosti, protsenta i groshey* [The General Theory of Employment, Interest and Money], Barvy, Kyiv, Ukraine.
6. Mahovka, V.M. (2015), "Creating a system of the anticrisis management on tourism enterprises", Thesis abstract for Cand. Sc. (Economics), 08.00.04, Poltava, Ukraine.
7. Shevczova, O.Y. (2017), "Basics of anticrisis financial management in the enterprise", *Efektivna ekonomika*, available at: www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1773 (access May 14, 2017).
8. Kamnyeva, A.V. (2014), "Research existing tools and models of anticrisis management in the enterprise", *Ekonomika ta upravlinnya pidpryyemstvamy mashynobudivnoyi galuzi*, vol. 4, pp. 15-27.
9. Povstenyuk, N.G. (2015), "Methods of diagnosis bankruptcy of enterprises in the current conditions", *Ekonomika i region*, vol. 1, pp. 25-31.
10. Bilomistna, I.I. (2013), "Anticrisis financial management in the current economic conditions", *Finansovo-kredytna diyalnist: problemy teorii ta praktyky*, vol. 1, pp. 90-96.
11. Web site of Motor Sich JSC, available at: www.motorsich.com (access May 14, 2017).
12. Slobodyan, N.G. (2014), "Analysis and forecasting of enterprise financial stability in modern conditions: methodology and practice", *Ekonomichnyj analiz*, vol. 18(2), pp. 239-245.